

บทที่ 5

บทวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริต ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับสื่อรณรงค์ต่อต้าน การทุจริตของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2542 - 2553

การศึกษา เรื่อง "การใช้สื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2542-2553" ในปัญหาการนำวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์
ความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์
ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร
และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ Goal-Based (Behavioral Objective)
Approach ซึ่งเป็นการประเมินที่วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
ทั้งนี้ ใช้กลุ่มผู้ประเมินหลัก ได้แก่ นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ รวม
ทั้งสิ้น 4 คน

จากแหล่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ปรากฏบทวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้าน
การป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช.
ซึ่งผู้ทำการวิจัยได้วิเคราะห์ความสอดคล้องดังกล่าว ตามการแบ่งช่วงเวลาการศึกษา ดังนี้

1. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1
2. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2
3. ช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง
4. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3

1. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1

จากผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารพบว่า ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 เป็นผู้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันการทุจริต ในภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่นำเสนอ กรั่นกรองและเป็นที่ปรึกษาในภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวปรากฏคณะอนุกรรมการด้านการป้องกันการทุจริต จำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ คณะอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตและคณะอนุกรรมการบริหารโครงการประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์

ด้านโครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. อันเป็นหน่วยงานธุรการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏ 3 หน่วยงานหลักในภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต ได้แก่ สำนัก ป้องกันการทุจริต 1 สำนักป้องกันการทุจริต 2 และศูนย์อำนวยการและประสานงานเครือข่ายป้องกัน การทุจริตแห่งชาติ (ศอ.ปปช.) อย่างไรก็ตามพบว่า มีเพียงสำนักป้องกันการทุจริต 2 และศอ.ปปช. เท่านั้นที่มีการปฏิบัติงานในการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตโดยการผลิตและเผยแพร่สื่อ

สำหรับแนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต ปรากฏ 3 แนวทางหลัก ได้แก่ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 วรรค (10) แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) และ แผนงานหลัก

อนึ่ง ในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ปรากฏเนื้อหาการสื่อสารหลัก จำนวน 2 เนื้อหา ได้แก่ "มือสะอาด ชาติไม่ล่ม" และ "ตรงเวลา รักษาวินัย ด้านภัยคอร์รัปชัน" ทั้งนี้ ภายใต้นี้เนื้อหาการสื่อสารหลักดังกล่าวมีการผลิตและเผยแพร่สื่อจำนวนมากและหลากหลาย

ทั้งนี้ ผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารและรายงานสถานภาพการใช้สื่อในช่วง การดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 วิเคราะห์ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึกของ กลุ่มนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญดำเนินการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ผลการศึกษาความสอดคล้อง ระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริต ของสำนักงาน ป.ป.ช. ปรากฏดังนี้

ภาพรวมของนโยบายการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและผลผลิตที่เป็นสื่อภายใต้นี้เนื้อหา การสื่อสารหลักในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 พบว่ามีความสอดคล้อง ในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากในการดำเนินการผลิตและเผยแพร่สื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของ สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นดำเนินการภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 วรรค (10) อันเป็นกรอบนโยบายที่เป็น บทบัญญัติทางกฎหมายที่มีลักษณะกว้าง ประกอบกับการบังคับใช้แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) และแผนงานหลัก พบการนำไปใช้กำหนดกิจกรรมผลิตและเผยแพร่สื่อ รณรงค์ต่อต้านการทุจริตตามผลการศึกษาที่รายงานในบทที่ 4 ตอนที่ 3

อีกทั้ง รูปแบบการบริหารการสื่อสารยังเป็นระบบราชการทั่วไปที่เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการไม่สามารถตัดสินใจหรือดำเนินการตามความต้องการส่วนบุคคลได้ กระบวนการผลิตและเผยแพร่สื่อต้องผ่านลำดับสายการบังคับบัญชา ให้ความเห็นชอบ คัดค้าน หรือระงับการดำเนินการ จากผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบส่วนภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต งานผลิตและเผยแพร่สื่อองค์กรต่อต้านการทุจริต ด้วยเหตุนี้จึงสรุปได้ว่า การผลิตและเผยแพร่สื่อองค์กรต่อต้านการทุจริตเป็นความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาและผู้กำหนดนโยบายตามสายการบังคับบัญชา

นอกจากนี้ พบประเด็นสนับสนุนหนึ่งของผลการศึกษาว่า การบริหารการสื่อสารองค์กรต่อต้านการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 เป็นลักษณะของการนำเสนอประเด็น ข้อมูล และแนวทางการดำเนินงานจากฝ่ายปฏิบัติการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ในภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต เสนอผ่านตามสายการบังคับบัญชาสู่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการด้านการป้องกันการทุจริตที่ทำหน้าที่เป็นคณะที่ปรึกษา, ให้คำแนะนำ และกรั่นกรองงาน เสนอผ่านสู่ที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีมติเห็นชอบและบังคับใช้เป็นนโยบาย โดยลักษณะดังกล่าวเป็นรูปแบบการบริหารการสื่อสารแบบ (Bottom Up) ดังนั้น นโยบายและผลผลิตจากการผลิตสื่อองค์กรต่อต้านการทุจริตย่อมปรากฏความสอดคล้องอย่างชัดเจนกับนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ดังนี้

"ป.ป.ช. ยังคงเป็นระบบราชการ ดังนั้น การผ่านงานตามสายบังคับบัญชาเป็นเรื่องสำคัญ รูปแบบนี้จึงทำให้การผลิตและเผยแพร่สื่อนั้นสอดคล้องกับนโยบายของผู้กำหนดนโยบาย เรื่องนี้มันมีความชัดเจนภายในตัว ...แต่พอมาดูเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารการสื่อสาร ที่มองว่ารูปแบบมันเป็นแบบ Bottom Up เจ้าหน้าที่เสนอไปผ่านอนุกรรมการฯ ผ่านที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บอร์ดมีมติเห็นชอบแล้วก็กำหนดเป็นนโยบาย พอมาเป็นนโยบายผลผลิตที่เป็นสื่อก็ต้องสอดคล้องกันไป เพราะคนทำคือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ชงเรื่องให้เป็นนโยบาย และการผลิตสื่อก็ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ความสอดคล้องมันมีอยู่แล้ว "

(อารยา พิพัทธกุลสกุล, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2554)

"แผนงานหลักมันกว้างนะ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างศรัทธา หามิตร ปลุกจิตสำนึก อีกทั้งเมื่อดูเนื้อหารายละเอียดกิจกรรมภายใต้แผนงาน มันครอบคลุมทุกส่วนของรูปแบบการประชาสัมพันธ์ การผลิตและเผยแพร่สื่อที่มีทั่วไป แล้วเมื่อดูสื่อที่ผลิตออกมาในช่วงชุดแรกมันก็มีครบทุกอย่างตามนั้น พอให้ประเมินความสอดคล้องมันก็ต้องพูดได้ว่ามันสอดคล้อง"

(มารยาท เจียรกุล, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2554)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายตามแผนงานหลักกับผลผลิตที่เป็นสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตจะพบความขัดแย้ง แต่ในประเด็นความขัดแย้งดังกล่าวก็ยังคงอยู่ภายใต้กรอบที่สามารถประเมินได้ว่าแนวทางการสื่อสารรณรงค์กับสื่อที่เป็นผลผลิตอยู่ในความสอดคล้องกันอยู่ กล่าวคือ แผนงานหลักกำหนดกลุ่มเป้าหมายอันดับแรกคือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีเยาวชนและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายอันดับที่สอง และมีประชาชนทั่วไปเป็นกลุ่มเป้าหมายอันดับที่สาม ในขณะที่สื่อและกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการทุจริตส่วนใหญ่ที่พบในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 เน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชนและบุคลากรทางการศึกษามากกว่ากลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ทั้งนี้การกำหนดสัดส่วนดังกล่าวไม่ปรากฏในแผนงานหลัก อีกทั้งยังอยู่ในกรอบการกำหนดกลุ่มเป้าหมายภายใต้แนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต ปรากฏตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ดังนี้

"อ่านดูเอกสารและดูจากสื่อแล้ว ชุดที่ 1 นี้ พี่มองเห็นว่ามันเป็นสื่อกิจกรรมเยอะมาก สื่อประเภทสื่อมวลชนมีน้อย กลุ่มเป้าหมายที่เน้นก็เป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษาเยอะ แต่พอมารอ่านแผนงานหลักพบว่ากลุ่มเป้าหมายอันดับแรกคือนักการเมืองและข้าราชการ มันผิดเป้าไปหน่อยนะ แต่จะว่ามันไม่สอดคล้องกันก็ไม่ใช่ เพราะแผนงานหลักเองก็ไม่ได้กำหนดสัดส่วนของสื่อแต่ละสื่อว่าจะเน้นสื่ออะไร หรือให้ความสำคัญกับสื่อประเภทไหนมากกว่าน้อยกว่ากัน ...โดยรวมแล้วเราก็ต้องประเมินว่ามันสอดคล้องอยู่ มองจากภาพรวมนะ"

(อารยา พิพัทธกุลกุล, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2554)

สำหรับอีกประเด็นที่สนับสนุนความสอดคล้องของสื่อกับนโยบายการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต คือ เนื้อหาสารที่มีความชัดเจนในความหมาย ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาการสื่อสารหลัก ชุด "มือสะอาด ชาติไม่ล่ม" หรือ "ตรงเวลา รักษาวินัย ต้านภัยคอร์รัปชัน" สารที่ปรากฏในชุดสื่อพบว่าไม่อาจตีความเป็นความหมายอื่นนอกเหนือจากเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันได้ ประกอบกับแนวทางการสื่อสารรณรงค์หรือนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตที่ปรากฏในช่วงดังกล่าวก็มีลักษณะที่กว้าง ความครอบคลุมดังกล่าวจึงปรากฏซึ่งความสอดคล้องโดยรวม ตามที่ปรากฏตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ดังนี้

"สื่อยุคนี้เขาเน้น Messee สารที่เป็นเรื่องการทำอะไรจะป้องกันแก้ไขปัญหามีการพูดเรื่องที่อ้อม ๆ อย่างตรงเวลานี้มันไกลปัญหาไปหน่อย ซึ่งในช่วงแรกเราเพิ่งมี ป.ป.ช. เราควรทำให้เขารู้จักเราก่อน สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นแล้วเราค่อยไปพูด แต่ในนโยบายเขาก็ไม่ได้มีหลักการตรงนี้ เขาเน้นหามิตร ปลุกจิตสำนึก เนื้อหาสารก็ออกมาอย่างนี้ ...การออกแบบหรือองค์ประกอบของสื่อมันก็เป็นทางการในยุคนี้นะ จะว่าไม่ดีก็ไม่ได้ เพราะ ณ ช่วงเวลานั้นเขาก็มีแนวทางทำกันอย่างนั้น อย่างการใช้สี ข้อความมันดูเป็นแบบราชการรุ่นเก่า แต่ก็ปี 42-43 นะ ...สื่อราชการชอบทำแบบนี้ละ คือมีโลโก้ใหญ่ ๆ เนื้อหาอื่นไม่ค่อยชัดเจน"

(มารยาท เจียรกุล, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2554)

"มือสะอาด นี่พี่ว่ามันเห็นภาพนะ มันเป็นเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต เป็นเรื่องของการไม่ทุจริต แล้วก็ทำให้เรารับรู้ได้ว่าเป็น Message ของ ป.ป.ช. อีกอย่างตัว Message ที่ใช้กันมันก็แปลความหมายอื่นไม่ได้ไกลไปจากนี้ ...พอคุณโยบบายก็พูดอะไรที่กว้าง ๆ ภาพรวมมันเลยออกมาในลักษณะที่พอเข้ากันได้ สอดคล้องเชื่อมโยงกัน"

(พรวิ สุระมูล, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2554)

2. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2

จากผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารพบว่า ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 เป็นผู้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันการทุจริต ในภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่นำเสนอ กรันกรองและเป็นที่ปรึกษาในภารกิจด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวปรากฏคณะอนุกรรมการด้านการป้องกันการทุจริต จำนวน 2 คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการบริหารโครงการประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะอนุกรรมการบริหารโครงการประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์ในสถานศึกษา ในภารกิจของ คอ.ปปช. สำหรับอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์และอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ในภารกิจของสำนักป้องกันการทุจริต 2 นั้น ไม่มีการแต่งตั้ง เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 มีนโยบายเร่งด่วนต้องดำเนินการคือภารกิจด้านการปราบปรามการทุจริต อีกทั้งมีแนวคิดในการปรับนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตในส่วนของการประชาสัมพันธ์และการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตโยเน้นการสื่อสารณรงค์เชิงรุก มุ่งการใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือหลักในการเผยแพร่ และให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยลดบทบาทและการดำเนินการป้องกันการทุจริตในภาคเยาวชนและบุคลากรทางการศึกษา

ด้านโครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. อันเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏ 3 หน่วยงานหลักในภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต เกี่ยวกับการณรงค์ต่อต้านการทุจริต เช่นเดียวกับช่วงของการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย สำนักป้องกันการทุจริต 2 และคอ.ปปช. ในกรณีนี้ พบว่า ในส่วนของการดำเนินการของคอ.ปปช. ยังคงดำเนินการโครงการประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์ต่อเนื่อง นอกจากนี้พบเพิ่มเติมว่าโครงการดังกล่าวมีการขยายกลุ่มเป้าหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปถึงสถาบันการศึกษาสำหรับสำนักป้องกันการทุจริต 2 ไม่ปรากฏการดำเนินการในกิจกรรมใหม่ ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการตามแผนที่เคยได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 และการดำเนินการทบทวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการในอดีต ในขณะเดียวกันพบว่าการสั่งการโดยตรงจากกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบงานด้านการป้องกันการทุจริต ไม่ปรากฏการนำเสนอผ่านสายงานบังคับบัญชาจากระดับปฏิบัติการสู่ระดับผู้กำหนดนโยบาย อีกทั้งไม่มีการผ่านคณะอนุกรรมการกรันกรองและให้คำปรึกษา เนื่องจากไม่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการดังกล่าวในภารกิจของสำนักป้องกันการทุจริต 2

สำหรับแนวทางการสื่อสารณรงค์ต่อต้านการทุจริตในช่วงดังกล่าว ไม่ปรากฏนโยบายหลักด้านการป้องกันการทุจริต แต่ทั้งนี้ ยังคงยึดกรอบเดิมของแนวทางการสื่อสารณรงค์ทั้ง 3 แนวทางที่มีมาตั้งแต่ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ซึ่งได้แก่ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 วรรค (10) แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) และแผนงานหลัก

อนึ่ง ในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 ปรากฏเนื้อหาการสื่อสารหลัก จำนวน 3 เนื้อหา ได้แก่ "มือสะอาด ชาติไม่ล่ม", "ตรงเวลา รักษาวินัย ด้านภัยคอร์รัปชัน" และ "รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน" โดยภายใต้เนื้อหาการสื่อสารหลักดังกล่าวมีการผลิตและเผยแพร่สื่อจำนวนมากและหลากหลาย

ทั้งนี้ ผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารและรายงานสถานภาพการใช้สื่อในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 วิเคราะห์ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญดำเนินการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ปรากฏดังนี้

ภาพรวมของนโยบายการสื่อสารณรงค์ต่อต้านการทุจริตและผลผลิตที่เป็นสื่อ ภายใต้เนื้อหาการสื่อสารหลักในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 พบว่า ปรากฏความสอดคล้องตามกรอบเดิมที่ปรากฏในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นโยบายหรือแนวทางการสื่อสารณรงค์ต่อต้านการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 ยังไม่ชัดเจน แนวทางการสื่อสารที่ปรากฏเป็นลักษณะของกรอบภารกิจอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย อีกทั้งทั้งแนวทางการสื่อสารที่เป็นแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 ปรากฏระยะเวลาการบังคับใช้ที่คาบเกี่ยวต่อเนื่องถึงช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 กล่าวคือแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวกำหนด ระยะเวลาในการบังคับใช้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2550 ส่วนระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 อยู่ในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547-30 พฤษภาคม 2549 ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ดังนี้

"นโยบายตอนนั้นมันไม่ชัดเจน ดูจากนโยบายเร่งด่วนที่ชุด 2 เขาประกาศก็ไม่ได้กล่าวถึงด้านการป้องกันหรือการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต นโยบายที่เราพอจะใช้ได้ตามเอกสารก็คือตัวของแผนยุทธศาสตร์ ฉบับแรก มันมีระยะเวลาคาบเกี่ยวกันอยู่ พอมาใช้วิเคราะห์ความสอดคล้องพูดลำบากนะ นโยบายมันเป็นของอีกชุด ...เรียกว่า ... คือสอดคล้องตามกรอบเดิม ... ส่วนเหตุผลก็ต้องอ้างเหตุผลเดียวกันกับความสอดคล้องในช่วงของชุดแรก ก็เป็นเรื่องระบบราชการ สายการบังคับบัญชา และตัว Message ที่มันกว้างพอ ๆ กับกรอบนโยบายที่มันกว้างพอ ๆ กัน"

(อารยา พิพัทธกุลสกุล, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2554)

3. ช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง

จากผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารพบว่า ช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง ไม่ปรากฏผู้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันการทุจริต เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่ได้กำหนดองค์กรหรือองค์คณะผู้ทำการแทน หรือทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ ส่งผลให้การกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งการดำเนินการตามมาตรการ การตรวจสอบอำนาจรัฐตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติในหน้าที่ อีกทั้งส่งผลต่อการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านการป้องกันการทุจริต ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากบทบัญญัติทางกฎหมายกำหนดให้อนุกรรมการมาจากการแต่งตั้งของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ด้านโครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. อันเป็นหน่วยงานธุรการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏรูปแบบเช่นเดียวกับช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ด้วยเหตุนี้ จึงปรากฏสำนักป้องกันการทุจริต 2 และศอ.ปปช. ปฏิบัติภารกิจหน้าที่ รับผิดชอบต่อต้านการทุจริต

สำหรับแนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตนั้น มีลักษณะเช่นเดียวกับช่วงการดำรง ตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 คือใช้แนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตเดิมจาก การกำหนดนโยบายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ได้แก่ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 วรรค (10) แผนยุทธศาสตร์ สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) และแผนงานหลัก

อนึ่ง ในช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง ปรากฏเนื้อหาการสื่อสารหลัก จำนวน 3 เนื้อหา ได้แก่ "มือสะอาด ชาติไม่ล่ม", "รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน" และ "คอร์รัปชัน กัดกินอนาคต เราไม่ยอมมีส่วนร่วม" โดยภายใต้เนื้อหาการสื่อสารหลักดังกล่าวมีการผลิตและเผยแพร่ สื่อจำนวนมากและหลากหลาย

ทั้งนี้ ผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารและรายงานสถานภาพการใช้สื่อในช่วง ช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง วิเคราะห์ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่ม นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญดำเนินการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่าง นโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของ สำนักงาน ป.ป.ช. ปรากฏดังนี้

ภาพรวมของนโยบายการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและผลผลิตที่เป็นสื่อ ภายใต้ เนื้อหาการสื่อสารหลักในช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง พบว่าเป็นความสอดคล้องใน กรอบแนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตเดิม โดยมีประเด็นเหตุผลสนับสนุนเช่นเดียวกับ ช่วงของการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2

"ช่วงไม่มีคณะกรรมการก็ไม่ต่างอะไรกับช่วงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุด 2"

(อารยา พิพัทธกุลสกุล, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2554)

"Consistency มันกว้าง กรอบเดิมที่ใช้นั้นก็กว้าง สื่อที่ออกมา Message ก็กว้าง แม้ว่าจะเป็นนโยบายของชุดแรก พอไม่มีนโยบายก็อ้างกรอบเดิม ผลที่ออกมาก็ต้องคล้ายเดิม ๆ"

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยกุล เลาว์ณยศศิริ, สัมภาษณ์, 22 เมษายน 2554)

ทั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบความสอดคล้องที่ปรากฏมีลักษณะเช่นเดียวกับช่วงของการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 ซึ่งมีการใช้กรอบแนวทางการการสื่อสารณรงค์ต่อต้านการทุจริตเดิมที่กำหนดโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ทั้งแนวทางการสื่อสารที่เป็นบทบัญญัติทางกฎหมายในเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 ที่มีระยะเวลาในการบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2550 ในขณะที่ช่วงที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง อยู่ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม 2548-21 กันยายน 2549

4. ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3

จากผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารพบว่า ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 เป็นผู้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันการทุจริต ในภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ทั้งนี้ ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงของการใช้โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ปี พ.ศ. 2543 ซึ่งมีห้วง ระยะเวลาที่คาบเกี่ยวตั้งแต่เริ่มการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึงปี พ.ศ. 2550 และช่วง การใช้โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นช่วงตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน (สิ้นสุด ขอบเขตการวิจัยนี้) ผลการศึกษาปรากฏจำนวนคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในช่วงโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ปี พ.ศ. 2543 จำนวน 4 คณะ และปรากฏคณะอนุกรรมการ ด้านการป้องกันการทุจริต จำนวน 14 คณะ ในช่วงโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ปี พ.ศ. 2550

ด้านโครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. อันเป็นหน่วยงานธุรการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏ 1 สำนัก กับ 1 ศูนย์ ในช่วงโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ปี พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีผลบังคับใช้ในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 ช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง และช่วงต้นของการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 มีการปรับโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ปี พ.ศ. 2550 จึงปรากฏหน่วยงานด้านการป้องกันการทุจริต จำนวน 6 สำนักในภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต ได้แก่ สำนักป้องกันการทุจริตภาคการเมือง สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ สำนักป้องกันการทุจริตภาค รัฐวิสาหกิจธุรกิจเอกชน สำนักป้องกันการทุจริตภาคประชาสังคม สำนักจริยธรรมและคุณธรรม และ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารงานกลาง

สำหรับแนวทางการสื่อสารณรงค์ต่อต้านการทุจริต ปรากฏ 7 แนวทางหลัก ได้แก่ บทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 วรรค (10) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 2 (2551-2555) แผนปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 2 ปี (พ.ศ. 2551- 2552) แผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2553-2555) และอนุสัญญาสหประชาชาติ (UNCAC)

อนึ่ง ในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ปรากฏเนื้อหาการสื่อสาร หลัก จำนวน 9 เนื้อหา ได้แก่ "มือสะอาด ชาติไม่ล่ม", "ตรงเวลา รักษาวินัย ต้านภัยคอร์รัปชัน", "รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน", "ล้างทุจริตให้สิ้นแผ่นดินไทย เพื่อเปิดท้องฟ้าไร้คอร์รัปชัน", "คอร์รัปชันกัดกินอนาคต เราไม่ยอมมีส่วนร่วม", "ยอมไหม ถ้าใครจะโกง", "ช่อสะอาด", "เป็นหู เป็นตา" และ "คุณธรรม นำธุรกิจ" โดยภายใต้เนื้อหาการสื่อสารหลักดังกล่าวมีการผลิตและเผยแพร่สื่อ จำนวนมากและหลากหลาย

ทั้งนี้ ผลการศึกษารายงานการบริหารการสื่อสารและรายงานสถานภาพการใช้สื่อในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 วิเคราะห์ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญดำเนินการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมของนโยบายการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและผลผลิตที่เป็นสื่อภายใต้เนื้อหาการสื่อสารหลักข้างต้น ในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 พบความสอดคล้องเช่นเดียวกับช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ทั้งในปัจจุบันที่เป็นเหตุผลแห่งความสอดคล้องและรูปแบบของความสอดคล้อง โดยพิจารณาในองค์ประกอบด้านการบริหารการสื่อสารที่เป็นรูปแบบราชการ มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน และกรอบการกำหนดนโยบายและแนวทางการสื่อสารรณรงค์ที่กว้างเช่นเดียวกับเนื้อหาสารที่มีลักษณะที่กว้างเป็นภาพรวม อีกทั้งผลผลิตที่เป็นสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตกับกรอบนโยบายที่ปรากฏเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ดังนี้

"ส่วนความสอดคล้องของสื่อกับนโยบายของ ป.ป.ช. นั้น ครูอ่านเอกสารแล้วทุกชิ้นแล้ว ก็มีความคิดว่า สื่อสอดคล้องกับนโยบายทั้งหมดค่ะ เพราะอะไร เพราะการทำสื่อแต่ละชิ้นเกิดจากความต้องการที่จะทำงานตามนโยบาย ไม่ข้อใดก็ข้อหนึ่ง ให้ประสบความสำเร็จ นโยบายของ ป.ป.ช. เป็นที่มาของสื่อ แต่ละชิ้นโดยตรง ต้องสอดคล้องอยู่แล้ว ส่วนจะเหมาะ ควรทำ หรือสัมฤทธิ์ผลหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง"

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยกุล เลาว์ณย์ศิริ, สัมภาษณ์, 22 เมษายน 2554)

"Messege มันมีความชัดเจนภายในตัวว่าเป็นเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน นโยบายก็กล่าวถึงการรณรงค์เรื่องนี้ บางครั้ง Messege ก็พูดถึงความซื่อสัตย์สุจริต สื่อที่ออกมามันครบถ้วนตามแบบที่นโยบายกำหนด เมื่อนโยบายกำหนด เจ้าหน้าที่ผลิตและเผยแพร่มาภายใต้กรอบนี้ ความสอดคล้องก็ต้องมี ชัดเจนค่ะ"

(พรวิ สุระมูล, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2554)

สิ่งที่สนับสนุนความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ประการหนึ่ง คือ การปรับเปลี่ยนลักษณะการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่กว้างมาจำกัดในกลุ่มที่มีลักษณะจำเพาะเจาะจงมากขึ้น รวมทั้งพบการกำหนดกลุ่มเป้าหมายใหม่ กล่าวคือ ตั้งแต่ช่วงระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ช่วงระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 และช่วงระยะเวลาที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่ง สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่เคยมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน รวมทั้ง การส่งเสริมเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลและบรรษัทภิบาล ในขณะที่ช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 3 หลังจากมีการกำหนดกรอบนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ก็พบความชัดเจนในการให้ความสำคัญในกลุ่มเป้าหมายทุกภาคส่วนในสังคม ตามวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ชาติฯ ว่า "สังคมไทยมีวินัยและยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ทุกภาคส่วนร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต" มีการให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายใหม่ที่เป็นภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ เป็นไปตามความสอดคล้องของผลผลิตที่เป็นสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. กับกรอบนโยบายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังที่ปรากฏตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญชำนาญการในวิชาชีพการผลิตสื่อ ดังนี้

"พีเห็นชุดหลังมีเรื่อง คุณธรรม นำธุรกิจ เน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคเอกชน มันทำให้เราวิเคราะห์ความสอดคล้องได้ง่าย ...มันช่วยสนับสนุนว่าสื่อที่ ป.ป.ช. ทำมานั้นก็มาจากยุทธศาสตร์มาจากนโยบาย ...เพราะปีก่อน ๆ ไม่เห็นนะที่เป็นสื่อสำหรับกลุ่มเอกชน"

(อารยา พิพัทธกุลสกุล, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2554)

สรุปบทวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตกับสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริต พบว่าช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 และชุดที่ 3 สื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. มีความสอดคล้องกับนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยปรากฏเหตุผลและรูปแบบของความสอดคล้อง ในองค์ประกอบของการบริหารการสื่อสารที่เป็นรูปแบบราชการ มีระบบการบังคับบัญชาที่ชัดเจน อีกทั้งรูปแบบการกำหนดกรอบนโยบายหรือแนวทางการสื่อสารรณรงค์ที่มีลักษณะกว้างเช่นเดียวกับเนื้อหาสารที่มีการสื่อความหมายที่กว้างเป็นภาพรวม นอกจากนี้ยังปรากฏผลผลิตที่เป็นสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตกับกรอบนโยบายที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำหรับช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 2 และช่วงไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่งนั้น ปรากฏรูปแบบความสอดคล้องของสื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตกับนโยบายด้านการป้องกันการทุจริตที่แตกต่างจากความสอดคล้องที่เกิดในช่วงการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 และชุดที่ 3 โดยเป็นความสอดคล้องภายใต้กรอบนโยบายเดิมที่ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่ 1 ซึ่งไม่ได้เป็นนโยบายที่กำหนดโดยผู้กำหนดนโยบายขณะนั้น แต่ความสอดคล้องที่พบมองในภาพรวมที่ปรากฏกับความสัมพันธ์กับกรอบนโยบายเดิมที่ใช้ ณ ขณะนั้น

นอกจากนี้ หากประมวลภาพรวมของรูปแบบการบริหารการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ประกอบด้วย โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. และแนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต กับเนื้อหาการสื่อสารหลักที่เป็นแก่นของการผลิตและเผยแพร่สื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. พบว่า องค์ประกอบทั้ง 2 แสดงความสอดคล้องเชื่อมโยงกันในบริบทของการสื่อสารรณรงค์กับสถานการณ์การใช้สื่อที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน ป.ป.ช. ปรากฏจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจด้านการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตมากขึ้น จำนวนแนวทางการสื่อสารรณรงค์ก็ปรากฏมากขึ้น อีกทั้งจำนวนเนื้อหาการสื่อสารหลักก็ปรากฏมากขึ้นเช่นกัน ดังปรากฏตามตารางที่ 6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการบริหารการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต กับสถานภาพการใช้สื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2553

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน ป.ป.ช.	แนวทางการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช.	เนื้อหาการสื่อสารหลัก (Key Message)
<u>โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. 2543</u> หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต มี 1 สำนัก 1 ศูนย์ แบ่งตามภารกิจหน้าที่ ได้แก่ 1) สำนักป้องกันการทุจริต 2 (งานประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต) 2) ศูนย์อำนวยความสะดวกและประสานงานเครือข่ายป้องกันการทุจริตแห่งชาติ (งานเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต)	1) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 วรรค (10) 2) แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) 3) แผนงานหลัก	1) มือสะอาด ชาติไม่ล่ม 2) ตรงเวลา รักษาวินัย ต้านภัยคอร์รัปชัน 3) รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน 4) คอร์รัปชันกัดกินอนาคต เราไม่ยอมมีส่วนร่วม
<u>โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช. ตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. 2550</u> หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการทุจริต มี 6 สำนัก แบ่งตามกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก ได้แก่ 1) สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ 2) สำนักป้องกันการทุจริตภาคการเมือง 3) สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน 4) สำนักจริยธรรมและคุณธรรม 5) สำนักบริหารงานกลาง (ฝ่ายประชาสัมพันธ์)	1) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550) หมวด 2 วรรค (10) 2) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต 3) แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (2546-2550) ขยายเวลาเป็น พ.ศ. 2551 4) แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 2 (2551-2555) 5) แผนปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 2 ปี (พ.ศ. 2551-2552) 6) แผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2553-2555) 7) อนุสัญญาสหประชาชาติ (UNCAC)	1) มือสะอาด ชาติไม่ล่ม 2) ตรงเวลา รักษาวินัย ต้านภัยคอร์รัปชัน 3) รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน 4) คอร์รัปชันกัดกินอนาคต เราไม่ยอมมีส่วนร่วม 5) ล้างทุจริตให้สิ้นแผ่นดินไทย เพื่อเกิดไท่ทองคำ 6) ยอมไหม ถ้าใครจะโกง 7) ช่อสะอาด 8) เป็นหู เป็นตา 9) คุณธรรม นำธุรกิจ